

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ecclesiæ Ac Doctrinæ Lutheranæ Veritas, Ab
impugnationibus Novissimorum Papistarum, Præcipuè
Jodoci Keddii, Nec non Viti Erbermanni, Vindicata**

Nifanius, Christian

Bilfeldiæ, 1673

§. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35616

quino eo pacto hominibus solummodo imponi, fieriq; uti multis Ecclesiâ ex sola scriptura veram ejus intelligentiam petant, sicut conqueritur *Stapletonus* lib. II. princ. fid. cap. II. *Doctrina illa Lutheranorum*, quod scripturarum intelligentia ex ipso scripturarum diligenti usu & lectione sit, infinitis hominibus imposuit, fecitq; ut contemptis Patribus & universa Ecclesiâ, ex solis scriptoris scripturarum intelligentiam quarerent. Et iterum: Spiritus Dei, à quo scripturarum intelligentia peti & subministrari debet, non est in ipsis scripturis querendus, sed aliunde habendus, ut eo munitus quis scripturas intelligat. Plura testimonia allegavimus in ostensione de *Carolo Magno* tit. ult. §. 15. pag. 814. seq.

§. 29.

Quamvis autem mirum in modum ita se macerent Papistæ in explicanda voce Ecclesiæ, multasque excogitent distinctiones inter Ecclesiam materiale seu concretivam & formalem seu abstractivam, vel ut alii loquuntur, repræsentativam, vel ut alii loquuntur, repræsentationem, quæ fit per unam personam & quæ per plures; inter hos vel separatim spectatos, vel in

G

Con-

Concilio congregatos, ultima tamen resolutio ab illis fit in Pontificem Romanum, Christi Vicarium & totius Ecclesiae caput. De Eodem novissimè Laurentius à Dript supra pag. 46. citatus in antidecalogo talem ponit assertionem art. V. pag. 261. *Summum Pontificem pro capite Ecclesiae Vicario Christi & successore Petri, penes quem sit suprema potestas solvendi & ligandi in coelo & in terra, & à quo, ut à fonte ad alios derivetur, agnoscunt omnes Catholici, nec est, qui ante adventum pratenforum Ecclesiae re-vel potius deformatorum id in dubium vocarit, nisi heretici.* Verum Pontificis Romani primatui jam olim ab Ecclesiis Africanis, Aegyptiacis, Gallicis, Mediolanensi, Aquilejensi, Ravenatensi, Rhemensi, Waldensi, Gracis iisque conjunctis Orientalibus, Asiaticis, Syriacis, Macedonicis, Mæsicis, Walachicis, Ruthenicis, Moscoviticis &c. acriter fuisse contradictum, jam dudum fuit demonstratum. Vide *Matthiam Flacium* in Catalogo Testium veritatis, *Marcum Antonium de Dominis* lib. IV. de Republ. Eccles. cap. 8. pag. 643. seq. Afferimus primatum Pontificis Rom. nec in Sacro Codice, nec in ullo Concilio

generali probato fundari. Non in
 Sacro Codice. Hoc liberaliter con-
 cessit *Valerianus Magnus* Mediolanensis Ca-
 pucinus ipseque; *Act. Rhemfellsæ* Act.
 2. die 7. Decemb. A. C. 1651. in collo-
 quio cum DD. Theologis Giffensibus habito,
 quando inquit : Quoniam vero Tua Celsitu-
 do postulat à nobis, sibi confirmari Primatum
 Romani Pontificis, siquidem eo concesso, securi
 communicemus in fide cum illo, candide fatemur,
 non extare argumentum catholicum ex sacro textu,
 quod inferat hanc thesin à nobis positam in prima
 actione, scilicet post etatem D. Petri Pontifices
 Romanos ejus successores habere auctoritatem in-
 fallibilem in proponenda & declaranda universæ
 Ecclesie, ex cathedra, doctrinâ fidei Christiana ;
 & jurisdictionem segregandi à cætu fidelium eos
 omnes, qui contumaciter eam pernegant. Item
 Act. 5. die 9. Decemb. Nos denuo fate-
 mur, sacrum textum nullam facere mentionem
 Romani Pontificis, & supremos Judices Ecclesia-
 sticos in suis Definitionibus, quas nos sciamus,
 non tribuere Romano Pontifici, definienti ex ca-
 thedra expressam infallibilitatem. Amplissi-
 mam sanè victoriæ materiam præbet Lu-
 theranis hæc *Valeriani* confessio. Poëana
 canite Evangelici. Debellatum est.

eres *Walenburchii* in exam. princip. fidei
 controv. VII. pag. 394. *iuris quidem Di-*
vini esse dicunt, quod aliquis succedat Petro,
quod autem Romanus Pontifex sit successor Pe-
tri, non dicunt haberi per Scripturam, sed per
traditionem. Qui & pag. 413. cum eo non
contendere se velle ajunt, qui sustinet, non
esse Fide credendum, sed moralem sufficere certitu-
dinem, quod qui jam sedem Romanam tenet, sit
Petri successor. Verum si per scripturam
quæsitum hoc haberi nequit, nec Fide cre-
dendum, utiq; ad quæstiones fidei non erit
referendum. Nonne Pontificem Ro-
manum esse visibile caput universæ Ec-
clesiæ in terra militantis, jure Divino &
ab ipso Christo constitutum, cum autori-
tate res fidei infallibiliter determinandi &
definiendi, apud Papistas primum & præ-
cipuum dogma est, & cæterorum creden-
dorum Fundamentum? Scribit sane Bel-
larminus præfatione in libros de Pontifice
Romano: Etenim de qua re agitur, cum
de primatu Pontificis agitur? Brevissimè
dicam, de summa rei Christianæ. Id e-
nim queritur, debeatne Ecclesia diutius
consistere, an vero dissolvi & concidere.
Quid enim aliud est quærere, an oporteat
 ab

ab ædificio Fundamentum remove, à grege Pastorem, ab exercitu Imperatorem, solem ab astris, caput à corpore, quam an oporteat ædificium ruere, gregem dissipari, exercitum fundi, sidera obscurari, corpus jacere. Ita Bellarminus.

§. 30.

Asserimus secundò primatum Pontificis Romani non fundari in ullo Concilio generali probato. Concilium œcumenicum primum Nicænum canone sexto in hunc modum sancit: *Antiqui mores servantur, qui sunt in Aegypto, Libya & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem, quandoquidem & Episcopo Romano est consuetum, nempe ut vicinarum Urbis provinciarum Episcopos ordinet, & in eos ipsos ἐπισκοπῆν excerceat. Similiter & in Antiochia & in aliis provinciis privilegia, dignitates & jura servantur Ecclesiis.* Manifestum satis hoc canone Romanā sedem suis limitibus includi, extra quos ei egredi non liceat, & æquari duabus aliis tunc Patriarchalibus sedibus, Alexandrinæ & Antiochenæ. Concilium œcume-